

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Sándor Éva ügyvédáltal képviselt felperesnek, a Frendrik Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Frendrik Zsolt ügyvéd) által képviselt I. rendű és II. rendű alperes ellen, kölcsön visszafizetése iránt indult perében, a Fővárosi Bíróság 2008. október 14. napján kelt 29.P.20.324/2008/11. számú ítélete ellen, az alperesek részéről 12. és 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helyben hagyja.

Kötelezi egyetemlegesen az I-II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felperes részére 10.000 (tízezer) forint + ÁFA fellebbezési eljárási perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az I-II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 10.712.000 forint tőkét, valamint ezen összegből 7.860.000 forint után 2006. december 1. napjától a kifizetés napjáig évi 36% kamatot és 120.000 forint perköltséget; egyebekben a keresetet elutasította. Az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen 642.720 forint, míg a felperest 21.000 forint eljárási illeték megfizetésére kötelezte az állam javára.

Az ítélet ellen az I. és II. rendű alperesek - a marasztalás összegének teljesítésére nyitva álló 15 napos határidőt sérelmezve - éltek fellebbezéssel. Előadták, hogy jelenleg rajtuk kívül álló okok miatt nem rendelkeznek olyan jövedelemmel, egyéb bevételi forrással, vagy nagyobb értékű ingatlannal, amely lehetővé tenné számukra

a marasztalási összeg 15 napon belül történő teljesítését. Kérték, hogy a másodfokú bíróság engedélyezze részükre az ítéletben megállapított tartozásuknak az alábbi módon történő teljesítését:

1. felperesre engedményeznék a II.r. alperes ügyvezetése alatt működő B. Kft-nek XX-néval szemben fennálló - hozzávetőleg több mint 35.000.000 forint értékű követelését;
2. a követelés fedezetéül felajánlották a Budapesti 1. számú Körzeti Földhivatal ingatlan-nyilvántartásában helyrajzi szám alatt nyilvántartott, II. rendű alperes 1/1 arányú tulajdonát képező ingatlant;
3. a marasztalási összegnek 2009. június 1. napjától kezdődően havi 100.000 forintos részletekben történő megfizetését kérték.

állalták a fenti teljesítési módok kombinációjával történő teljesítést is.

A felperes ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Pf.6. sorszámú beadványában bejelentette, hogy a peres felek között 2009. május 8-án a kölcsönszerződést kiegészítő jelzálogszerződés jött létre.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezése nem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 253. § (3) bekezdésében foglalt korlátozásra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletnek kizárólag a teljesítési határidőre vonatkozó rendelkezését vizsgálta.

A Pp. 217. § (1)-(3) bekezdései értelmében a határozatban megállapított kötelezettség teljesítésére rendszerint 15 napos teljesítési határidőt kell szabni. A bíróság tizenöt napnál rövidebb, illetőleg hosszabb teljesítési határidőt is megállapíthat, ha ez a felek méltányos érdekeinek mérlegelése alapján vagy a kötelezettség természetére való tekintettel indokoltnak mutatkozik. A teljesítési határidő megállapításánál figyelembe kell venni a feleknek a per vitelében megnyilvánult jó- vagy rosszhiszeműségét is. A bíróság a kötelezettségnek részletekben való teljesítését is elrendelheti az ellenérdekű fél meghallgatása után. Részletekben való teljesítés engedélyezése esetében a bíróság azt is kimondhatja, hogy bármely részlet megfizetésének elmulasztása esetében az egész tartozás esedékessé válik.

A Legfelsőbb Bíróság PK. 187. számú állásfoglalása szerint az ítéletben megszabott kötelezettség teljesítési határidejének megállapításánál (Pp. 217. §) az eset összes körülményeit kell figyelembe venni. Döntő tényező lehet a követelés jogcíme, rendeltetése, a felek helyzete és perbeli magatartása stb.

A perbeli esetben a felperes keresetében az I-II. rendű alpereseket a lejárt kölcsöntartozásuk megfizetésére kérte kötelezni. A Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A Pp. 217. §-a

megállapítja a törvényi teljesítési határidőket, és szűk körben lehetőséget ad a bíróságnak arra, hogy a teljesítés határidejét ettől eltérően állapítsa meg, illetve a marasztalt fél részére engedélyezze a részletekben való teljesítést. Erre kizárólag a marasztalt fél indokolt kérelme alapján van lehetőség, és csak abban az esetben, ha a kérelem a törvényi feltételeknek megfelelően olyan méltánylást érdemlő körülményt tartalmaz, amely megalapozza a teljesítési kedvezmény engedélyezését. A bíróságnak tehát nincs jogszabályi lehetősége arra, hogy ítéletében a teljesítés módját a kérelemtől eltérően, az általa legmegfelelőbbnek vélt módon, szabadon állapítsa meg. Az alperesek fellebbezésének 1. és 2. pontjában felajánlott teljesítési módok (engedményezés útján történő teljesítés, illetve a követelés jelzáloggal történő biztosítása) nem tartoznak a törvény által meghatározott lehetőségek körébe, ezért - függetlenül attól, hogy azok mennyiben segíthetnék elő a mielőbbi teljesítést - a másodfokú bíróságnak nem volt jogszabályi lehetősége arra, hogy a kért módon történő teljesítést az alpereseknek engedélyezze. Ilyen tartalmú ítélet egyebek mellett annak végrehajthatatlansága miatt sem hozható. Mindezek alapján az alperesek 1. és 2. pontokba foglalt kérelmeit a Fővárosi Ítéltábla érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Ugyanakkor a peres felek nincsenek elzárva attól, hogy a teljesítés mikéntjére, és határidejére vonatkozóan egymás között megállapodást kössenek, és a teljesítés feltételeit, illetve módját egyező akaratnyilvánítással az ítéletben foglaltaktól eltérően állapítsák meg.

Az alpereseknek a marasztalási összeg havi 100.000 forintos részletekben történő megfizetésének engedélyezésére irányuló kérelme (fellebbezés 3. pont) nem alapos. A felperes a kérelem teljesítéséhez nem járult hozzá, ezért a másodfokú bíróságnak a teljesítést érintő valamennyi körülményt vizsgálnia kellett. A felperes két alkalommal, rövid határidővel, egy összegben nyújtott üzleti célú kölcsönt az I-II. rendű, illetve a II. rendű alperesnek. Az alperesek a kölcsönszerződések lejártá óta a kölcsönösszegnek kevesebb, mint 1/5-részét fizették vissza, és több mint két éve a felperes felé semmiféle teljesítés nem történt. Különös súllyal értékelte a Fővárosi Ítéltábla, hogy a marasztalási összegnek 100.000 forintos részletekben történő megfizetése a teljesítési határidőt oly mértékben megnövelné, amely nyilvánvalóan és aránytalanul sértené a felperesnek a követelés mielőbbi teljesítéséhez fűződő jogos érdekét. A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság olyan, a törvény értelmében méltánylást érdemlő körülményt nem látott megállapíthatónak, amely megalapozhatta volna a részletekben való teljesítés engedélyezését, ezért elutasította az I-II. rendű alperesek erre irányuló kérelmét.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott részét nem érintve, fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I-II. rendű alpereseket a felperesnek a másodfokú eljárás során felmerült perköltségének a megfizetésére. A felperest képviselő ügyvéd munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi

költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg. Az I-II. rendű alperesek kötelesek viselni az általuk lerótt 5.000 forint fellebbezési eljárási illetéket.

Budapest, 2009. június 16.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke

. Molnár Ágnes sk.. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: